

delijk doet zien, maar het ten eenenmale in de schaduw stelt.

Barths exegese wordt beheerscht door zijn openbaringsbegrip, dat zuiver incarnationalistisch van aard is en daardoor uitgaat van een bepaald openbaringsschema, waaraan alle gegevens der H. Schrift worden ondergeschikt gemaakt ⁷⁵).

Daarom kan hij ook niet klaar komen met Romeinen 1 en 2. Hij begint te erkennen, dat aan den mensch in de kosmos kennis Gods en in verband daarmee aan God kenbaarheid wordt toegekend ⁷⁶). Maar direct voegt hij er aan toe, dat Paulus hier niet spreekt over den heiden „an sich” en in het algemeen. De heiden wordt hier gezien in . . . het licht van *kruis* en *opstanding*.

De brief aan de Romeinen is niet geschreven door een auteur uit de Stoïcijnsche school ⁷⁷), maar door Paulus, den getuige van Jezus Christus ⁷⁸). Het „kennen” van God, waarvan in Rom. 1 sprake is, hangt samen met de prediking van Christus! Paulus handelt hier over de verantwoordelijkheid der heidenen vanuit hetzelfde Golgotha, vanwaaruit de joden niet meer te verontschuldigen waren ⁷⁹). Hij spreekt niet over een zelfstandigen kennisinhoud en „das alles wird nicht aus dem Heiden heraus katechisiert als Inhalt eines Wissens, das sie an das Evangelium schon heranbringen”, maar het is alles nieuwe „d. h. vom Apostel Jesu Christi verkündigte Offenbarungswahrheit” en . . . dat alles wordt dan „den Heiden als Wahrheit über sie selbst zugeschrieben, zugerechnet, imputiert” ⁸⁰).

Imputatie of zooals Barth ook zegt: het gaat niet om natuurlijke Godskennis, maar hierom, dat Gods Openbaring in den mensch in den kosmos „hineingelesen wird” ⁸¹).

Deze beschouwingen kunnen niet anders worden verstaan dan als een niet zien en niet erkennen van een algemeene openbaring ⁸²).

Barth ziet tot op den huidigen dag al wat met deze openbaring samenhangt als een open deur voor de natuurlijke theologie en voor een tweede kenbron voor de kennis Gods buiten de H. Schrift. Het gaat hem in de z.g.n. „Nebenlinie” altijd meer om een „gelden” vanuit de centrale openbaring dan om een „kennen”, waarvan hij zich op grond van de H. Schrift rekenschap moet geven in den samenhang met de bijzondere openbaring.

In deze richting ziet hij geen oplossing. Hij ziet alle natuurlijke theologie en wat ermee samenhangt als een „Vorstufe” van de kennis van Christus ⁸³) en dus als modern-protestantisme of als Rooms-Katholicisme. Indien wat in de Christelijke kerk over